

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὼν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέροντα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' ἐδθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—δὲ καὶ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δὲ καὶ φράγκα καὶ ἴσ' ὀ χέρι.

Ἦδη τριακοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεύομεν' στὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Τετάρτη τοῦ Γενάρη κι' εἰκοστή,
κι' ἄγνωστοι μασκαράδες καὶ γνωστοί.

Χορὸς τοῦ Φασουλῆ, ὅπου πολλὰ δηλοῖ,

(Προσφώνησις τοῦ Φασουλῆ πρὸς πλῆθος μασκαράδων
ἱσχνῶν καὶ πολλαράδων.)

Φ.— Παρατηρῶ μετὰ χαρὰς
ὅτι κι' ἐφέτος πάλι
θέλει καθένας μασκαράς
μεγάλος νὰ προβάλῃ.

Καὶ τὴν διάθεσιν αὐτὴν γιὰ τὸ μασκαράλῃ καὶ
τὴν ἐκτιμῶ μεγάλως,
κι' ἂν οὐρλιάζουν γύρω μας βουλιμιῶντες λύκοι
ἔδῳ θὰ γίνῃ μπάλος.

Μετὰ χαρὰς παρατηρῶ θεάματα ποικίλα
σὲ δρόμους καὶ κονάκια,
μετὰ χαρὰς παρατηρῶ πῶς ἔβγη καὶ ἡ γκαμήλα
καὶ τόσα γαϊτανάκια.

Μετὰ χαρὰς παρατηρῶ κι' ἐφέτος συνηγμένους
τοὺς μετῃμφισμένους,
ποῦ λένε γιὰ τὸν πόλεμον καὶ χωρὰ καὶ ἄστεια,
ὅσα γεννᾷ τοῦ πνεύματος ἡ προσφιλεῖς ἐστία.

Παρατηρῶ μετὰ χαρὰς
πῶς τὰς παρούσας συμφορὰς
κι' ἐμεῖς ἔδῳ τὰς βλέπομεν ὀλοτελὸς οὐδέτεροι
καὶ φίλοι μας ἡμέτεροι,

Δὲν ἐσκόπευα καὶ φέτο
νὰ λουστάρω τὸ παρκέτο,
μὰ σὰν εἶδα τέτοια μούρλα.

Ἔτος χίλια κι' ἐνιακόσια δεκαπέντε δοξασιμένο,
ποῦ μὲ μάντις εὐοίωνους ἀγαθὰ κι' ἔγω προσμένω.

Χίλια κι' εἰκοσιτέσσαρα, πρόσθεσε καὶ τρακόσα,
Ἀπόκρημα πηδᾷ τραλλὴ καὶ κορυβαντιώσα.

Ἦγῃρα γιὰ χορὸ φωτιά
κι' ἐκλείσα κι' ἔγω ταῦτα
ἴσ' οὐ πολέμου τὰ ταμπούρα.

Κι' εἶπα μὲ τὸν Περικλέτο:
ἄς γενῇ χορὸς καὶ φέτο,
ποῦ βουτοῦμε μὲς ἴσ' ὅν πλοῦτο.

Ἄς πηδοῦμε φρενισαμένοι
νὰ μᾶς βλέπουνε κι' οἱ ξῆνοι,
καὶ νὰ λένε: τ' εἶναι τοῦτο;

Μὰ χαρὰν παρατηρῶ
καὶ σὲ τοῦτον τὸν καρὸ
μορμολόκεια μυρία.

Ξεφαντώματα καὶ κώμους
κι' ὀργιᾶζει μὲς ἴσ' οὐδὲς δρόμος
βωμολόχος μορταρία.

Ἐξυμνεῖτε Καργαδάλια
νόστιμα καὶ χαρωπὰ,
ποῦ μὲ φοῦσκαὶς τὰ κεφάλια
μορταρία τὰ κτυπᾷ.

Μία τέτοια ζωηρότης,
ὅπως λὲν αὐτοὶ κι' ἐκείνοι,
ἄλλοτε δὲν εἶχε γίνε.

Καὶ καθεὶ χάσις πόσης
καὶ καθένας φικρτεῖ
δεύχνη μόνος χορευτοῦ.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ἄς χορεύουν ἔλοι κι' ἔλαις
κι' ἄς κτυποῦν ἢ μπασιόλαις.
Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ἄς πηδοῦν ἔδω κι' ἔκει
κι' ἔλ' οἱ παραλυτικοί.

Μὴ κανένας ἀπαθής
δὲν κουνήσῃ τὴν ποδάρη,
καί' στοὺς ὅμιους του καθεὶς
τὸ κρεβάτι του νὰ πάρῃ.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς τὸ κοινὸν ἐπιθυμεῖ
γλέντια καὶ ταμπλό βιόβαν,
μὰ' στὴν Πάτρα ταρachaῖς ἔγιναν γιὰ τὸ φωμί
κι' ἔφυγε κι' ὁ Ρακτιδάν.

Ἀνεδήκανε τὰ φόντα
τῶν φωμάδων πιδ φηλά...
τραλαλὸ καὶ τραλαλά.

Τὸ φωμί τὸ πᾶν ὀγδόνα,
κι' ἔταν πάη παραπάνω
δεύτερο χορὸ θὰ κάνω.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς, ποῦ μᾶς ρέθουν οἱ καιμοὶ
καὶ βογγάνε γιὰ φωμί,
ποῖς, παιδιὰ, δὲν θὰ χορέψῃ
μὲ ποδάρη φτεριωτό,
ποῖς, παιδιὰ, δὲν θ' ἀποκρέψῃ
μ' ἕνα κι' ἄλλο χωρατό;

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ἐσακροῦνται' στὰ γέλοια
κι' ὅσοι πέρνουνε κουρέλια.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς ἀποκρούουν μὲ καρδιά
κι' ὅσοι δεῖχνουν τὰ κλειδιά
κιωτίων ἀδειανῶν
'στὸ περίεργον κοινόν.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς πρῶτοι οἱ ἐσπερίδες τρέχουν
κι' ἔτοιμοι γιὰ μπάλοιο εἶναι
κι' ὅσοι λένε πῶς δὲν ἔχουν
ποῦ τὴν κεφαλὴν των κλίνει.

Τούταις τῆς Ἀποκρηαῖς
θέλω γέρο καὶ γρηαῖς
γὰ ξετρελλαθοῦνε πάλι.

Θέλω τρέλλα καὶ φωνή,
καὶ φρενήρης νὰ γενῇ
καὶ πρωτάκουστος κραιπάλη.

Λησμονεῖτε τώρα πάντα
τοῦ πολέμου τὰ συμβάντα,
τὴν Πρεμύλ, τὴν Ραβαρούσκα.

"Ολοὶ μέσα' στὸ χορὸ
μὲ κορμάκι λιγερό,
καὶ κτυπάτε μαζὲ μὲ φούσκα.

Μὲς' στοῦ μπάλου τὸ καμίνι
ποῖς' μπορεῖ ψυχρὸς νὰ μείνῃ
καὶ νὰ κἀνῃ τὸ μουγγό;

Καὶ τὰ πλῆθη τῶν προσφῶγων
θὰ τὰ ὄγες μετ' ἄλφον
νὰ χορεύουνε Ταγγό.

(Εἶπε, καὶ πρόσφυγες πολλοὶ
χυμοῦν μὲ τὰ κουρέλια των
μὲς' στὸ χορὸ τοῦ Φασουλῆ,
καὶ κλαῖνε τὰ μουρέλια των.)

Φ. — Καλῶς ὥρσατε καὶ σεῖς οἱ τρισευτυχισμένοι,
χορὸς καὶ διασκέδασις ἔδω σὰς περμινεῖ,
καὶ σήμερα μετὰ χαρὰς παρατηρῶ μεγάλῃς
ὅτι μετέχετε καὶ σεῖς χορευτικῆς κραιπάλης.

Δὲν θέλω νάνα κανενὸς ἢ μούρῃ σκυθρωπῇ,
ἐπιθυμῶ καὶ πρόσωπα προσφῶγων ἱερὰ,
ἔδω θὰ καταλάβετε μονάχα τί θὰ' πῇ
χορὸς Ἀποκρηάτικος καὶ γλέντι μιὰ φορὰ.

Καλῶς ἤλθατε, Σινιέροι,
καλῶς ἤλθατε, Σινιόραις,
'στῆς Ἀποκρηαῖς τῆς ὥρας,
ποῦ πληθαίνουνε κι' οἱ πόροι.

Σὰς φωνάζομε ξανά:
λησμονήστε δεινά,
κάθε σας καταστrophή.

Μὴν ἀφήσῃτ' ἐσπερίδα,
καὶ σὲ καθ' ἑφημερίδα
τ' ὄνομά σας νὰ γραφῇ.

(Εἶπε τέτοια, καὶ μιὰ πρόσφυξ μ' ἕνα δύστηχο μωρὸ
μπαινεῖ μέσα' στὸ χορὸ.)

Πρόσφ. — Βάρδα βάρδα νὰ πηδήσω,
καὶ καθέννας τῶρ ἄς μάθῃ
ὅτι δὲν θὰ τραγουδήσω
τόσα βάσανα καὶ πάθη.

Μοῦχουν φήσει τὸ σηκότι
δυστυχίματα μεγάλα,
μὰ σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
ἔγινε χορεύτρα πρώτῃ,
καὶ δὲν ἔχω διόλου γάλα
νὰ βοῦζῶ τὸ μωρὸ.

Ἦγινε τὸ σπητικό μου,
'πῃραν κάθε κλήρα μου...
βρὲ χαρὰ' στὸ ροιζικό μου,
βρὲ χαρὰ' στὴ μοῖρα μου.

Βάρδα βάρδα ν' αποκρέψω,
νὰ χαρῶ καὶ νὰ χορέψω,
καὶ χορεύοντας σὲ σπήτια καὶ καταμεσῆς τοῦ δρόμου
νὰ ζητῶ πολλὰ καὶ καταμεσῆς τοῦ δρόμου
δῶσετα γιὰ τὸ μωρό μου,
τὸ κουνὺ κι' ἐκεῖνο κλαίει.

Ρημαχτήκαν μαχαλάδες,
μ' ἔκαναν οἱ Τουρκαλάδες
νὰ στενάζω, νὰ βογγῶ.

Ὅμως ἔρχομαι ἐδῶ πέρα
'στῆς Ἀθήνας τὸν ἀέρα
γιὰ νὰ μάθω τὸ Ταγγῶ.

(Εἶπε τέτοια, καὶ χορεύει μὲ μιὰ χάρι σὰν Σαλώμη,
κι' ἔδωκε τὴν χειροκροτοῦν
κι' ἔδωκε τὴν πετοῦν,
ὅταν μπαίνουν μὲς 'στὴ σάλα κι' ἄλλοι πρόσφυγες ἀκόμη.)

(Πάει κι' ἔρχεται 'στὸν μᾶλο τῶν προσφύγων ἡ πληθὺς,
ἀλλὰ φθάνουν ἀνεπίστως καὶ πολλοὶ σεισμοπαθεῖς
τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Λευκάδος, καὶ χορεύουν κι' αὐτοί,
κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ).

Σεισμ. — Ἀς πηδήσωμε κι' ἐμεῖς μὲ τρελλὰ πηδήματα,
'συνειθίσαμε, παιδιὰ, σὲ σεισμῶν κουνήματα.
Δὲν μᾶς σκιάζουν χαλασμοὶ
καὶ τὸ κούνα κούνα κούνα,

κι' ἄς γραφοῦν καὶ οἱ σεισμοὶ
σὲ μιὰ κι' ἄλλη μας πατοῦνα.

(Ἔτσι τραγουδοῦν καὶ φάχουν μὲ τοὺς πρόσφυγες ἀν-
τὰμα
γιὰ νὰ ἔρουν τὸ κυλικεῖο, μὰ ποῦ νὰ ἔρουν τέτοιο πρᾶμμα.
Καὶ χορεύουν καὶ χορεύουν
καὶ ψωμὶ ξερὸ γυρεύουν,
πλὴν ὁ Φασουλῆς φωνάζει πῶς σὲ λίγο τὸ ψωμὶ
θὰ τὸ φάμε μιὰ δραχμῇ.)

Μὰ κι' ὁ φίλος Περικλῆτος
βλέπων τὸν χορὸν ἀνέτως
ἀπὸ κάποιον καναπέ.

Βεβαίονε κι' ἕναν κι' ἄλλο
πῶς ἐφέτος κάνουν μπάλο
δίχως καὶ ψωμιεὺς σουπεῖ.

Τέτοια λέει, καὶ 'στὸ σπῆτι
τοῦ κυρίου Φασουλῆ
ἐμφανίζονται πολλοὶ
καὶ διάφοροι τρελλοὶ
ἀπὸ τοῦ Δρομοκατῆ.

Καὶ μ' αὐτοὺς τοὺς φρενοπλήκτους γίνετ' ἕνα καρναβάλι
ἀνεφίχτου θυμηδίας,
καὶ τοὺς πάντας περιβάλλει
ἐρυθρὸς ζουρλομανδύας.

"Άλλοι στέκουν νηστικοί
και δὲν ξέρουν τί νά κάνουν,
κι' ἄλλοι τρέχουν ἀπ' ἐκεῖ
καὶ τὰ ρούχα των διαγκάνουν.

"Άλλοι πάλι μασκαράδες
κασιδιάρηδες κουρεύουν,
καὶ βαρύνει ταμπούραδες
κι' ἄντερα πολλῶν χορεύουν.

Τί τραγουδι, τί χορὸς
ἐν τῇ μέσῃ τοῦ πυρός...
ἔξω πίκραις καὶ σαράκις.

Κι' ἐνθ' κόσμος τραγουδαὶ
τρέχει πλοῦτος καὶ χλιδῇ
μέσ' ἀπὸ καλαμοδράκια.

Ἀπόκριθα μεγάλη μέξ' στὸ χορὸ προβάλλει.

Ἀπόκρ. — Δνεῖμαι τὴν Ἀπόκριθα παληὰ καὶ ξεπεσμένη
χωρὶς σεπτὰ ταμένη.
Ἄν εἶμαι τὴν Ἀπόκριθα, ποῦ μ' ἔρριαναν φασούλια,
καὶ δίχως καμμιὰ χάρι
μ' ἐκάθειζαν ἀνάποδα σὲ γαϊδουριοῦ καπούλια
μὲ δίσκο διακονιάρη.

Ἄν εἶμαι τὴν Ἀπόκριθα γεμάτη μὲ κουρέλια,
ποῦ προκαλοῦσα σαρκασμούς,
μικρῶν μεγάλων χλευασμούς,
κι' Ἀρκουδὶ ἰαρέων γέλοια.

Ἐγὼ μ' ἐκαίην, ποῦ ζητῶ
τοὺς λάλους νὰ προγάκρω,
καὶ φατασύληδες πετῶ
στοῦ σκουπίδα τὸ κάρρο.

Ἐγὼ μαι τὴν Ἀπόκριθα, ποῦ καὶ τρανοὺς σαρόνω
καὶ κλέη περιώνυμα,
κι' ὅσους δὲν ἔχουν φρόνημα
τοὺς καταμουντζουρώνω.

Ἄν εἰμ' ἐκαίην, ποῦ τιμῶ
ψηλοκαπελαδοῦραις,
καὶ μεγαλόφωνοι κορτωμοὶ
καὶ φουσκωμέναις μοῦραις.

Ἄν εἶμαι τὴν Ἀπόκριθα τῆς ψευτο-Ρωμαιοσύνης,
τὼν Φραγκολεβαντίνων,

εἶμαι τιμῆς Ἀπόκριθα καὶ δάφνης καὶ μυροίνης
καὶ ζηλευτῶν κοτιῶν.

Ἐγὼ μ' ἐκαίην, ποῦ γλεντῶ
στοὺς ἐθνικοὺς διαφθίνας,
καὶ τὴν νεότητα κεντῶ
πρὸς ἱεροὺς ἀγῶνας.

Εἰμ' ἐκαίην, ποῦ ξυπνῶ
μὲ βαρύνχον παιᾶνα,
εἰμ' ἐκαίην, ποῦ δειπνῶ
μὲ τῆς Ἀσθερίας τὸ μάννα.

Εἰμ' ἐκαίην, ποῦ σαλπίζω
νίκης ξεφαντώματα,
κι' ὅλο στέφανα σκορπίζω
σὲ προμάχων χώματα.

Μέσα σὲ καταδιώξεις
δλοὺς τοὺς παρηγορῶ,
καὶ τοὺς σπερχνω σὲ χορὸ
δαφνοστολισμένης δόξης.

(Εἶπε τέτοια, κι' ὅσοι τρῶνι καὶ ὅσοι λένε πῶς πεινᾶνε
ἔμειναν μὲ χάσκον στόμα κι' ἐρωτοῦσανε ποῖὰ νάναι.)

Κάθε φύσις ἀδρανής, νυσταλέα καὶ νοθρὰ
ἐννοίωσε ζωὴ καὶ σφρίγγος,
ὅταν μία προσωπὶς ἐμφανίστ' ἐρυθρὰ
κι' ὅλοι τὴν κυτῶν μὲ ρίγος.

Κι' ὁ δεσπότης ἐν τῇ μέσῃ βαθυτάτης σωπῆς
μὴ, τοὺς λείπει, σὰς τρομάξῃ μία τέτοια προσωπὶς.
Μὴ ποσὺς τὴν ἐρυθρὰν φοθηθῇ προσωπίδα
κι' ἀκονάτε τὴν λεπίδα.

Σύρτε γελαστοὶ κοντὰ τῆς,
καὶ μὴ φύγῃ ἐμπροστὰ τῆς
σὺν πανικοβλήτων στίφῃ.

Κι' ἔταν βλοσυρὰ σὰς βλέπῃ
φάλλετε θριάμβων ἐπη,
δαίχνετε προμάχων ξίφη.

Ἄς μὴ πάφουν τὰ βιολιά...
ποῖός τὸ ξέρεῖ τί χοροὶ
μὰς προσμένουν φλογεροί.

Εἰς ἐκείνης τὴν λαλὰ
τὴν παρήγορη θαρρεῖτε,
κι' ὁλοένα γρηγορεῖτε.